

VU Research Portal

Labor market policies and job search

Muller, P.

2016

document version

Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Muller, P. (2016). *Labor market policies and job search*. Tinbergen Institute.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Samenvatting (Dutch summary)

Deze dissertatie bestaat uit vier hoofdstukken die elk empirisch het effect van arbeidsmarkt beleid op individuele uitkomsten onderzoeken. In dit laatste hoofdstuk worden de voorgaande hoofdstukken samengevat en enkele conclusies gepresenteerd.

Hoofdstuk 2 vergelijkt verschillende evaluatie methoden voor het schatten van de effecten van activeringsprogramma's op het vinden van werk. Het evalueren van zulke programma's wordt gecompliceerd door selectieve participatie. In dit hoofdstuk wordt onderzocht of het controleren voor een groot aantal individuele karakteristieken voldoende is om het selectie probleem op te lossen. Om deze vraag te beantwoorden wordt gebruik gemaakt van een discontinuïteit in het aanbod van deze programma's in Nederland in 2010. De discontinuïteit veroorzaakt exogene variatie in participatie, waardoor ze gezien kan worden als een natuurlijk experiment. Dit experiment kan vervolgens gebruikt worden om het effect van de programma's op het vinden van werk te schatten. Dezelfde effecten kunnen ook met non-experimentele methodes worden geschat, zoals met 'matching' of het 'timing-of-events model'. Deze methodes maken geen gebruik van de discontinuïteit in het aanbod van de programma's, maar controleren voor een groot aantal individuele karakteristieken om het effect te identificeren. Een vergelijking van de non-experimentele met de experimentele methodes geeft de mogelijkheid om de identificerende aannames van de niet-experimentele methoden te testen.

De experimentele schattingen laten zien dat deelname in een programma de kans op werk verkleint tijdens de eerst drie tot vijf maanden na het starten van het programma. Na vijf maanden is er geen effect op de kans werk gevonden te hebben. De 'matching' schatter vindt een soortgelijk (negatief) effect op de korte-termijn, maar suggereert dat het negatieve effect blijvend is, zelfs na 12 maanden. We concluderen dat voor activeringsprogramma's waarbij deelname zeer selectief is, zelfs een groot aantal geobserveerde karakteristieken niet voldoende is om te corrigeren voor de selectie bias. Een nuttig vervolg zou zijn om te onderzoeken of variabelen zoals motivatie maatstaven

of persoonlijkheidskenmerken, die over het algemeen niet in administratieve data beschikbaar zijn, bepalend zijn voor deelname in activeringsprogramma's en dus selectie bias kunnen oplossen.

Hoofdstuk 3 beschrijft de resultaten van een veldexperiment in het zoeken naar werk. Er wordt onderzocht wat het effect is van het aanbieden van arbeidsmarkt informatie via internet op de kans op het vinden van werk. Werkzoekenden werden uitgenodigd om gedurende 12 weken naar werk te zoeken tijdens een wekelijkse sessie in een computer lab. Ze zochten in een database van echte vacatures en gebruikten een zoekmachine die het mogelijk maakte om zoekstrategieën zeer gedetailleerd te volgen. Na drie weken kreeg de helft van de deelnemers een andere zoekmachine, die suggesties gaf voor alternatieve beroepen gebaseerd op het persoonlijke profiel van de werkzoekende. Deze suggesties werden gebaseerd op arbeidsmarkt data die publiekelijk beschikbaar is.

De deelnemers die de alternatieve zoekmachine gebruikten veranderden hun zoekstrategie. Degenen die oorspronkelijk 'nauw' zochten (in termen van het aantal beroepen dat ze bekeken), gingen 'breder' zoeken, stuurden meer sollicitaties en kregen meer sollicitatiegesprekken. Degenen die oorspronkelijk al breed zochten gingen nauwer zoeken, maar hun aantal sollicitatiegesprekken veranderde niet. Dit suggereert dat het verstrekken van informatie gebaseerd op arbeidsmarkt statistieken bevorderlijk kan zijn voor werkzoekenden, terwijl de kosten van zulk beleid laag zijn en de implementatie relatief eenvoudig.

In hoofdstuk 4 wordt gekeken naar algemene evenwichtseffecten van activeringsprogramma's. Gerandomiseerde experimenten leiden tot een zuivere schatting van het effect van een programma, zolang er geen externe effecten zijn van het programma op werkzoekenden die niet deelnemen. In dit hoofdstuk wordt aangetoond dat deze aanname niet houdt in het geval van een activeringsprogramma in Denemarken. Door middel van een 'difference-in-difference' analyse vinden we dat de werkzoekenden die niet deelnemen, maar wel naar werk zoeken in de regio waar het programma aangeboden wordt, langzamer werk vinden (ten opzichte van werkzoekenden in de regio's waar het programma niet aangeboden wordt). Het positieve effect op de deelnemers van het programma gaat dus ten koste van andere werkzoekenden in de regio.

Om te bepalen wat dit resultaat betekent voor grootschalige programma's, gebruiken we een evenwichtswerkzoekmodel en voegen er activeringsprogramma's aan toe. We schatten de parameters van het model zodanig dat het de bovenstaande empirische

resultaten repliceert. Simulatie van het model laat vervolgens zien dat wanneer alle werkzoekenden deel zouden nemen aan het programma, er geen effect op het vinden van werk zou zijn. Dit betekent dat het grootschalig aanbieden van het programma de welvaart zou verlagen, terwijl een standaard micro-econometrische kosten-baten analyse het tegenovergestelde concludeert.

Hoofdstuk 5 onderzoekt of een verhoging van de kinderopvangsubsidie leidt een stijging van de arbeidsparticipatie van moeders met jonge kinderen. Door gebruik te maken van een hervorming in Nederland die leidde tot substantieel hogere kinderopvangsubsidies, schatten we het effect op zowel arbeidsparticipatie als aantal gewerkte uren per week. We vinden dat, ondanks een grote verhoging van het overheidsbudget voor subsidies, de hervorming een beperkt effect had. De hervorming leidde tot een stijging van de arbeidsparticipatie van vrouwen met jonge kinderen van 2.3 procentpunt (3.0 procent) terwijl het aantal gewerkt uren per week steeg met 1.1 uur (6.2 procent). Verder suggereren de resultaten een kleine daling van het aantal gewerkte uren per week van vaders. We concluderen dat in verhouding tot de hoge budgettaire kosten van de subsidieverhoging, het beleid slechts een klein effect heeft gehad op het arbeidsaanbod van moeders met jonge kinderen.